

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
 Egy évre 24 korona
 Egy hónapra 2 korona

VIDÉKEN:
 Egy évre 24 korona
 Egy hónapra 2 korona

HIRDŐTÉSEK

Érkezési díj 20 fillér
 Hirdetés 10 fillér

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
 vasutak palotájában.
 TELEFON-SZÁM: 367.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
 Társaság.
 József főherceg-ut 22. sz.
 TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1907.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
 STAUBER JÓZSEF.

Szombat, július 13.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezérlők: Se 48, se 67.
- Közös konyha Aradon.
- Válság az aradi szocialdemokrata pártban.
- A revolveres lelkész.
- Szerelme és lóverseny.
- A vérvád ellen.
- Elcsábított aradi diák.
- A ház elkaszt.
- Fejérváry kidobta Polónyit.
- A hamis nagymama.
- A Böske szerelme.
- Petrovics Arzén — munkavezető.
- Tárca: Eskü a koporsónál. Írta: Jablonczay K.

Se 48, se 67.

Arad, július 12.

Nagyszerű politikai fölfedezőknek bizonyulnak Kossuth Ferenc, Andrássy Gyula és Tisza István. Fölfödötték a koalíciónak nevezett perverz politikai szövetezés bomlásának utolsó periódusában, hogy a 48-as és függetlenségi párt politikája csődöt mondott. No meg, hogy az országot csak hatvanhetes alapon lehet kormányozni.

Csodálatos dolog, hogy ezek a lángelméjű államférfiak csak most jutottak el ezeknek a nagy igazságoknak fölfedezéséig. Csodálatos azért, mert hiszen a függetlenségi párt politikája abban a pillanatban csődöt mondott, amikor abszolút többségre jutván, nemcsak programja megvalósításáról, hanem még arról is lemondott, hogy a hatvanhetes kiegyezési törvényből folyó kormányzási tényeket bírálhassa. Végre is az üzletek nemcsak akkor bukhatnak meg, ha a csődhirdetményt hivatalosan publikálják, hanem akkor is, ha a boltajtót becsukják, a fizetéseket megszüntetik s végeladás utján tudnak a portékán, avagy a hitelezők megkárosítása céljából a szomszéd üzletbe csempészik át az értékes csecsebecséket.

Nos hát a függetlenségi párt mindezt a tiltott műveletet végrehajtotta s ma már nemcsak a boltajtó van becsukva, hanem üresek az állványok fiókjai is, a hitelezők: a jóhiszemű negyvennyolcas polgárok pedig bottal üthetik a nyomát pazar bőkezűséggel előlegezett bizalmuknak.

Hogy Kossuth Ferenc és Andrássy Gyula cégfőnökök most már nyíltan be is vallják a csufos bukást, ez a körülmény még enyhítő adatot sem szolgáltat a marasztaló ítélethez, mert hiszen a bukás ténye beösmérésük nélkül is bebizonyult már másfél évvel ezelőtt s hogy ez alatt az idő alatt újabb hitelt vettek igénybe, csak fokozta bűnösségüket.

Hát mi nem vagyunk államférfiak, csak egyszerű, szürke ujságírók, mégis megláttuk és hirdettük a koalíció kormányra jutásának pillanatában, hogy a szabadelvű párttal együtt a függetlenségi

párt is megsemmisült. Emberek, akik elveikért a törvényhozás termében még csak föl sem szólhatnak, akárminek nevezzék is el csoportosulásukat, politikai pártnak nem tekinthetők. Hirdettük tehát, hogy ha a függetlenségi párt abszolút többsége ellenére magáévá teszi a vezérlőbizottság által kötött bécsi paktumot, jóllehet ez a paktum a keletkezése idején még nem is létezett függetlenségi többséget nem kötelezte, — akkor főbenjáró bűnt követ el a nemzet ellen, mert soha sem fogja igazolhatni programjának elárulását. De hát szívesen vették egyfelől azt, hogy a választók függetlenségi program alapján megválasszák őket és még szívesebben vették, hogy elvek fölfüggesztésének hitvány ürügye alatt a közös hízaló jászla e' é állhassanak és dologtalanul kérődzhessenek a maguknak kisajátított nagy nemzeti ideálok szentséges elvein.

Jól tudtuk, hogy a függetlenségi párt programja ideális álmkép, amely a történeti távlat beláthatlan messziségéből csillog felénk, mégis izzó hevülettel óvtunk minden politikust olyan helyzet erőltetésétől, amelyben a függetlenségi párt időelőtt abszolút többségű párt gyanánt jelentkezik a nemzet előtt. Óvásunkat azért hangoztattuk, mert nemzeti politikánkat nem a kárörvendezés kajánságára alapítottuk, amely örömet találhatta volna a függetlenségi párt bukásában, hanem alapítottuk arra a meggyőződésünkre, hogy bármilyen gyakorlatiatlannak látszik is a függetlenségi párt programjának hajszolása, magának a pártnak ellenzéki alapon való föntartása nemzeti érdek, mert az ellenzéki függetlenségi pártnak fenyegető ereje Bécs felé megbecsülhetetlen politikai tőkét jelent a nemzetnek történeti jogaiért folytatott küzdelmében.

Persze, ennek a nagy politikai reformgondolatnak el kellett véreznie a személyes konjunkturális politikának abban a szörnyű kavardásában, amelyben minden vezérlő politikusnak csak az az egyetlen gondolata volt, hogy a kormányzatot neki kell kezeihez kaparintania,

Képtelen állapot volt példának okáért az, hogy bent a koalícióban Bánffy ellenzéke Kossuthnak, Kossuth ellenzéke Bánffynak és a koalíció vezérlő politikusai valamennyien kölcsönösen ellenzékei egymásnak, anélkül, hogy akár egyik, akár másik csak egyetlen lépést is tehetne a saját elvi meggyőződése érdekében. Egyidőben figyelmeztettük is Bánffyt, hogy ha ki nem lép a koalícióból, akkor a hatalmi tévelygése után elkövetkezett izoláltságát követni fogja a politikai tévelygéséből származó izoláltsága a másodszori föltámadás reménye nélkül, mert nem lesznek tanítványok, akik a mestert visszalopják az életnek halotti koporsójából.

A jövendölés beteljesült és most, hogy keresik az ország kormányzásának lehetőségét, immár nemcsak ellenzékei, hanem ádáz ellenségei egymásnak a koalíció vezérlő alakjai és a végzetes tusának kitűzött célja megint nem a nemzetnek boldogulása, hanem a hatalom birtokának megmentése.

És míg a koalíció kormányra jutásának idején az általános választások rendjén kialakult függetlenségi többség megadta magát Kossuth Ferenc hatvanhetes miniszter paktumos politikájának, vagyis lehetővé tette neki a kormányralépést, most, amikor arról van szó, hogy a Tiszát-gyilkoló házszabálmódosítást mégis csak meg kell csinálni, a nagy függetlenségi párt elvi meggyőződése ellenére nem buktathatja meg a bársonyszékben uralkodó minisztert, mert kisírja magának a kegyelmet a karosszékben elnöklő negyvennyolcas pártvezér.

Öngyilkosságot követett el a párt, hogy miniszter lehessen a pártvezér és öngyilkosságot követett el másodszor, hogy pártelnök maradjon a miniszter és miniszter is maradjon a pártvezér.

Ilyen politikusok és ilyen pártok szövetezése mellett országokat kormányozni nem lehet.

És ha Tisza István a háttérben diadalmasan mutat rá az ő politikai igazságainak győzelmére, hát mi ennek a győzelemnek örülni nem tudunk. A győzelem drága nekik, a közösen bukó államférfiaknak és még drágább a nemzetnek.

Vezérlő férfiai iránt való bizalmából, legszentebb érzéseiből, hitéből, reményéből fosztották ki a nemzetet. És bolondítják tovább.

Bolondítják a 48 és 67 szembeállításával.

Magyarországnak nem 48-as és nem 67-es, hanem egységes alkotmánya van.

Ne méltóztassanak tehát továbbra is azon a göröngyös uton vonszolni a nemzetet, amelyre Kossuth Lajos 1869-iki levele terelte az akkori pártküzdelmeket.

Az országot az egységes alkotmány értelmében, az egységes alkotmány alapján és sem nem 48-as, sem nem 67-es alapon lehet és kell kormányozni és törvényeket kell alkotni a nép fölismert szükségleteinek kielégítése érdekében.

Azok pedig, akik tegnap fölláztak I-ső Ferenc József ellen, mert királyilag uralkodik a trónon, ma pedig csókokkal halmozzák el királyi palástjának szegélyét csak azért, mert királyi hatalmánál fogva velük hajtattja végre a Habsburgok évszázados politikáját, azok ne szentségtelenítsék meg a magyar nemzet eltemetett boldogságát hiu ábrándok csillogtatásával,

szakolta, hogy a koalíció megbízásából ő menjen föl Bécsbe Fejérváry Géza báró után.

Mint hogy már késő volt, Polónyi az éjjeli személyvonattal volt kénytelen utazni és reggel 7 órakor érkezett Bécsbe. Egyenesen a magyar házba hajtatott, ahol Fejérváry báró még mélyen aludt. Polónyi rögtön be akart menni a miniszterelnökhöz, de az inas visszatartotta. Ezt azután Polónyi *erőszakkal félretolta*, bement a hálószobába és ott fölverte álmából az agg darabontot, aki erre rettenetesen dühös lett.

— Mit keresel itt, — kiáltott a belépőre, — takarodj, ne háborgass, *veled nem állok szoba.*

Polónyi zavartan mosolygott és ezt válaszolta:

— Ne tüzelj, a koalíció megbízásából jövök.

— Bánom is én, — replikázott ingerülten a miniszterelnök, — akárkinek a nevében jössz is. Reggel 7 órakor senkit sem fogadok, téged pedig egyáltalában nem, *téged még tanuk előtt sem. Takarodj innen, gazember.*

Polónyi nem sértődött meg, tréfának vette a dolgot és minthogy nem tágtott, Fejérváry azt mondta, hogy megbízóira való tekintettel 11 órakor fogadja. Ebben az időpontban Polónyi be is állított a miniszterelnökhöz, aki ezzel fogadta:

— No, mit akartok tőlem, mik a békefeltevételek?

Polónyi gunyosan szemébe nevetett Fejérvárynak és a nagy ujjá körmöt a fogába akasztva, így mutatta meg a semmit és hozzátette:

— Akarod, hogy még ebből is engedjünk?

Ismeretes, hogy azután milyen alapon jött létre a béke.

A Wekerle kabinet megalakulását így adja elő *A Nap*:

A koalíció vezérével nem voltak hajlandók a kabinetalakításban résztvenni, hanem második sorban levő embereket akartak miniszterekké kineveztetni. *Wekerle* Sándor azonban — a király egyenes utasítására — ragaszkodott ahhoz, hogy csak a vezérekkel tárgyal. Este 6 órakor kellett a királynak választ adni. Közeledett a kitűzött időpont és *Andrássy* Gyula, *Apponyi* Albert és *Zichy* Aladár gróf még mindig haboztak. *Wekerle* ekkor kivette a zsebóráját és azt mondta:

— Adok öt pernyi gondolkodási időt. Ha ez alatt nem határozotok, megyek és jelentést teszek a felségnek misszióm meggyűléséről.

Két perc sem telt el s a kabinet megalakult. *Wekerle* pedig negyed óra múlva, mint kinevezett miniszterelnök hagyta el a Burgot.

A Ház sikkaszt.

*

A képviselőház szünetét eleinte csak szeptember végéig tervezték. Az utolsó ülésen azonban meglepetésszerűleg október 10 ig tolták ki a vakációt. De október 6 ikáról nem beszélt senki.

*

Vannak emberek, akik tudnak róla, hogy 1849. október 6 ikán tizenhárom férfi vértanúhalált halt a magyar szabadságért. A magyar országgyűlés képviselőházában ezek közül az emberek közül nem ül senki. Valaha, régen, példának okáért akkor, amikor a zsebkendőlobogtató *Perczel* Dezső volt a Ház elnöke, akkor még emlékeztek október hatodikára. Akkor a képviselőház megbízásából tette le a házelnök a vértanúk szobrára a koszorút. Akkor még *Kossuth* Ferenc sem volt miniszter, ő is eljöhett azokhoz, akik atyjának nagy esz-

méért haltak vértanúhalált. Igaz, hogy *Kossuth* Ferenc akkor is tizenhárom biófáról beszélt, holott csak kilenc vértanú halt meg a bitón. Ez azonban mellékes. A fő az, hogy akkor még emlékeztek. Akkor a szabadelvű *Szell* Kálmán volt a kormány feje s a koalíció nemzeti utalma helyett az istenben boldogult szabadelvűpárt volt hatalmon, és mégis: a képviselőháznak eszébe jutott október 6-ika.

Mióta azonban a nemzetnél is nemtöbb koalíció bevonult a parlamentbe, azóta elfeledkeztek erről a nappalról. Tavaly, nagy és hosszas hírlapi hercehurca után leruccant ugyan Aradra *Justh* Gyula és néhány képviselőtársa, de nem a Ház megbízásából, csak úgy, privátlekedésből. Hozott koszorút is: az árát azóta elkönyvelték a Ház kiadásai között, de határozat máig sincs róla semmiféle jegyzőkönyvben. Hogy a csorba valahogy kireparálódjék, a kormány is megerőltette magát egy koszorú erejéig. A koszorút a főispán helyezte el a szoborra: a kormány tagjai fölöslegesnek tartották, hogy eljőjenek a vértanúk sírjához. Már nem volt szükségük rájuk. A vértanukat csak addig célszerű isteníteni, amíg hatalomhoz nem jut az ember: azután veszélyes. Még meg haragudhatnának odafönn, a kabinetiroda táján.

A nemzeti uralom első esztendejében tehát sikerült elsikkasztani a nemzetgyásznapot. Mintán azonban az idő gyorsan mulik, elérkezett az ideje, hogy az új október 6 ikán való képviseltetés felől gondoskodás történjék. És történt is. A nemzetnél is nemtöbb parlament alaposan gondoskodott róla, hogy a Házban ne kerüljön szóba az aradi gyásznap, mert még rossz néven találnák venni ott, ahol az ordókat, nemességeket és a v. b. t. t. címeket osztogatják. A magyar képviselőház egyszerűen elsikkasztotta az aradi gyásznapot. Uram isten, mi is történnék, ha az idén, amikor a király negyvenéves koronázási jubileumára négy milliót költöttek, tényleg a Ház megbízásából tennének le a vértanúk szobrára egy huszonöt forintos koszorút?

Pedig éppen az idén kürtölte világgá némi népszerűsítés céljából a kormány egyik felhivatalos lapja, hogy a király maga fogja megkoszorúzni a tizenhármak emlékét. Természetes, hogy ez az eszme megmaradt fantazmagóriának. A valóság az, hogy a király nem koszorúz, a kormány október 10 ikéig napoltatja el a Házat, hogy október 6-ikán ne kelljen ünnepi szünetet tartani s a Ház egyetlen tagjának sem jut eszébe, hogy illenék a nemzet gyászának hivatalosan is kifejezést adni, illenék parlamenti határozattal kimondani, hogy a Ház is lerója a nemzet vértanúi előtt a kegyelet köteles adóját. Ez a valóság.

Ebből a valóságból pedig csupán egyetlen következtetést lehet levonni. Ha a nemzet gyásznapja a képviselőháznak nem gyásznap, akkor ez a parlament nem a nemzet parlamentje. Azok, akik a mellüket verve vallották magukat negyvennyolcasoknak, azok nem feledhetik el a tizenhármak napját. És hogy mégis elfeledték: bizonyosságát adták annak, hogy vagy gyengék és befolyásolhatók, vagy pedig nem negyvennyolcasok. Szabad a választás.

Az örök egyezkedés.

Lesz, nem lesz?

Ellentmondó hírek.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 12.

A kiegyezési tárgyalásokról a legellentmondóbb hírek érkeznek. Egyik forrás azt jelenti, hogy minden a legteljesebb rendben van: kész a megegyezés. A másik forrás arról ad hírt, hogy olyan nehézségek merültek fel, amelyeket lehetetlen elolvasni s így a kiegyezés megkötésére nincsen remény. Hogy mi az igaz: azt talán maga a kormány sem tudja.

Bécsből táviratozzák:

Nehézségek a vasuti tarifánál.

Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter és *Szterényi* József államtitkár ma reggel ideérkeztek. A kiegyezési tárgyalásokat ma folytatták. Dél előtt fél 11 órakor a magyar és osztrák miniszterek az osztrák miniszterelnökség palotájában egybegyűltek. A tanácskozásba belevonták a vasuti ügyek szakreferenseit is, akik tegnap is tárgyalták már a ma tanácskozás alá került kérdéseket. Délután folytatják a tanácskozásokat.

A kiegyezés a parlamentekben.

A *N. F. Pr.* egyik munkatársa a kiegyezési tárgyalások állásáról beszélgetést folytatott a Bécsben időző magyar miniszterekkel. A kormány tagjai a következőket jelentették ki:

— Az anyag nagy részén már tud vagyunk s mondhatni, hogy a felét már sikeresen elintéztük és teljes megállapodásra jutottunk a választott bíróság, a fogyasztási adók és a blokk megváltása dolgában. A tarifa kérdésében nagy ellentétek voltak. Mindkét félnek engednie kell, kompromisszumra törekszünk és reméljük, hogy máris megtaláltuk a megoldást. Ha várakozásunk nem csal, a most folyó tanácskozás a tarifa kérdésében is teljes közeledésre fog vezetni. A tárgyalást szombaton, vasárnap és esetleg hétfőn is folytatjuk. *Wekerle* Sándor a jövő hét közepén Ischlbe utazik, hogy a királynak jelentést tegyen. Kétségtelen, hogy az összes főbb kérdésekben elvi megegyezés jön létre. A mostani tanácskozások befejezése után a két kormánynak beható tárgyalást nem kell többé folytatni. Az ügy mai állása szerint a két kormány ősszel már a parlament elé terjesztheti a kész kiegyezést.

A kiegyezési tárgyalásokat egész délután este 9 óráig folytatták és mint hivatalosan jelentik, a délutáni tárgyalásokon pénzügyi részletkérdések képezték az anyagot. Holnap folytatják a tárgyalásokat.

Nem lesz kiegyezés.

Jól értesült osztrák politikai körökből a *P. Ll.* azt az értesülést nyeri, hogy a mai napon újból nagy nehézségek merültek föl, amelyek miatt nemcsak azt kell kizártnak tekinteni, hogy a mostani tárgyalások során kiegyezés létrejöjjön, hanem egyáltalában nagyon csökkentik a kiegyezés létrejöttének reményét. A két kormány között ugyanis olyan éles ellentétek tá-

madtak, hogy kiegyenlítésük alig képzelhető. Különösen a vasuti tarifa-kérdésekben és több más vasuti kérdésben a két kormány álláspontja merően ellentétben áll és alig képzelhető olyan módus, amely a két kormány álláspontját egymáshoz közelebb hozná.

A magyar miniszterek holnap este visszatérnek Budapestre és Beck báró legközelebb újból a magyar fővárosba jön, hogy Wekerle Sándorral megbeszélje a tárgyalások további folytatását.

A hamis nagymama

Okirathamítás nagyban.

Türelmetlen unokák.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 12.

Az Onk testvérek, Gábor és Mojsza a legtekintélyesebb kisjénői gazdák közé tartoznak. Házuk s egyéb értékes ingatlanuk van, amelyek mintegy 30 - 40 ezer koronát érnek. A tekintélyes vagyon mellett mégis szegényesen éltek, mert az ingatlanok haszonélvezeti joga a nagyanyjukat illette, aki, mikor az ingatlanokat az unokáinak ajándékozta, haszonélvezeti jogát telekkönyvbe is feljegyeztette.

Az Onk testvérek holmi nagyobb kölcsön igénybevételeivel akartak segíteni szorult helyzetükön, de az öreg asszony hallani sem akart arról, hogy egy hitelt adó takarékpénztárnak elsőbbségi jogot adjon az ő haszonélvezeti joga előtt. Már pedig e nélkül egyik pénzügyintézet sem volt hajlandó még csak egy fillért is kölcsön adni.

A megszorult unokák már-már kétségbeestek, mikor hirtelen mentő ötletük támadt. Valamelyik szomszédfaluból előkerítettek egy öreg asszonyt, akivel aztán beállították Márkus Mihály gyulai ügyvéd irodájába. Itt előadták, hogy kölcsönt akarnak felvenni ingatlanaikra, bemutatták a telekkönyvi kivonatokat s ráfogták a magukkal hozott öreg asszonyra, hogy az az ő nagyanyjuk, aki készségesen beleegyezik abba, hogy a kölcsöntadó pénzügyintézet elsőbbségi jogot kapjon az ő haszonélvezeti jogával szemben.

Az öreg asszony remekül játszotta a szerepét, mert az ügyvédet is sikerült félrevezetnie, aki egy gyulai takarékpénztárnál a hamis nagymama által aláírt közjegyzői engedmény okirat alapján *hatezer korona* kölcsönt szerzett a furfangos unokáknak.

Az első kísérlet fényes sikere újabb operációba ugratta Onk Gábort és Mojszát, akik néhány hét múlva Ardeleán Kornél dr. kisjénői ügyvédhez mentek el a legteljesebb mértékben bevált nagyanyával, akinek felhatalmazása alapján megbízták az ügyvédet, hogy egy *ezer koronás* kölcsönt szerezzen ingatlanaikra, második helyre. Ardeleán az aradi Viktoria takarékpénztárnál meg is szerezte az ezer koronás kölcsönt, amelyet az Onk testvérek hiánytalanul kézhez is vettek.

Történt azonban, hogy a 6000 koronás kölcsön egyik részlete lejárt s a valódi nagyanyát fölszólította a gyulai bank, hogy vagy fizessen, vagy megütik a dobot a földjei felett. Az öreg asszony a kellemetlen hír hallatára kétségbeesetten rohant az első ügyvédhez, s mikor megtudta, hogy unokái milyen csufosan kijátszották, közokirat hamisítás címén megtette a feljelentést ellenük s az ismeretlen öreg asszony ellen.

Ma tárgyalta ezt az ügyet az aradi kir. törvényszék, ahol az Onk fiuk állhatatosan tagadták, hogy ők csalárd uton, okmányhamisítás révén jutottak volna a kölcsönök birtokába. Nagyanyjuknak is a szemébe mondták, hogy ő volt az, aki az ügyvédekhez elment, aki beleegyezett a szolgalmi jog háttérbeszortásába s aki az okmányokat sajátkezűleg aláírta. Az öregasszony tagadását támogatták a beldézett ügyvédek vallomásaival is, akik megesküdtek arra, hogy az öreg Onkné nem azonos azzal az öreg asszonnal, aki előttük az engedmény okiratokat aláírta.

Bár kétségtelen, hogy az Onk fiuk bűnös uton szereztek meg ingatlanaikra a kölcsönöket, a bíróság elhalasztotta a tárgyalást, mert a bajba jutott unokák állítólag tanukkal tudják bizonyítani, hogy a titokzatos öreg asszony és a nagyanyjuk egy és ugyanazon személy.

A horvát lázadás.

Összeesküvés Magyarország ellen Lueger a játékban.

A csatatérre!

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, július 12.

A horvát fenyegetőzések alaktalan kaoszából mindjobban kialakul a képe annak a feneketlen gyűlöletnek és elkésredésnek, amelyet Kossuth Ferenc szellemes obstrukció-letörő ötlete teremtett meg. A horvát galádságok ma már a nyílt lázadás jellegét öltik magukra s ha egyelőre még nincs is szükség nagyobb ijedségre: azt mégis megállapíthatjuk; hogy a horvátok államhontó törekvései a lehető legveszedelmesebb komolysággal fenyegetik az ország belső békéjét. Khuen-Héderváry-féle erős emberre volna most szükség Zágrábban, ahol Rakodczay bán engedményeken tör a fejét, ahelyett, hogy esetleg brutális eszközökkel is hozzálátna a veszedelmes ábrándok letöréséhez.

A horvát válságban jelentős esemény a horvát koalíció nyilatkozata, amely már a csatatérre is emlegeti. Sokkal komolyabb azonban az a gyalázatos aknamunka, amely egyenesen Magyarország területi épsége ellen tör s amelynek egyik leglelkesebb munkása Lueger, Bécs hirhedt polgármestere.

A horvát eseményekről alábbi távirataink szólnak:

A horvát koalíció kiáltványa.

A horvát-szerb koalíció a következő proklamációt bocsátotta ki:

Testvérek! Kötelességünk parancsolja, hogy küzdjünk az idegen erőszakoskodás ellen jogaink érdekében. A komoly helyzetben a józan ész azt parancsolja, hogy a küzdelmet méltóságosan vívjuk meg, mint olyan nemzet, amely győzni akar és nem szolgáltatja ki magát a zsarnoki üldözéseknek. Ezért sorainkból nem szabad hullani egy kőnek, egy kifejezésnek sem, amely kihívna ellenünk a fegyveres erőt vagy saját magunk között ébreszthetne ellenségeskedést. Amíg a küzdelem

terén vannak törvényes képviselőink, nincs más kötelességünk a művelt világ előtt, csak az, hogy megmutassuk, szeretett képviselőinkkel egyetértünk, összetartunk és mindenkor képesek vagyunk velük együtt küzdeni, szükség esetén a csatatéren is, nemzeti jogainkért és szabadságunkért.

A vezérő-bizottság.

A szerbek előnyomulnak.

A magyar szerbeknek az a csoportja, amely Polit Mihály vezetése alatt áll, hirszerint a horvátokkal paktumot kötött, amelynek az a lényege, hogy a szerbek hajlandók támogatni a horvátokat nemzeti küzdelmükben, ha a horvátok kivivják a szerb nyelvnek, a cirill írásnak és a szerb zászlónak egyenlőségét. E mellett a jövőben a horvát országgyűlésből a királyhoz intézett fölratok is horvát és cirill betűkkel lesznek megírva és közjogilag nemcsak horvát, hanem horvát-szerb nemzetről lesz ezentúl szó. Bosznia és Hercegovina ne legyen egyelőre sem a horvátoké, sem a szerbeké, hanem kapjanak autonómiát és a jövőben teljesen önálló területekként szerepeljenek.

Lueger és Frank lázitanak.

A P. L. estilapja szerint a horvátországi mozgalmak Frank dr.-nak és Luegernek előre megállapított tervei szerint folynak. A horvát pártvezér és a bécsi magyarfaló polgármester tudvalevőleg még az ősszel hosszas tárgyalásokat folytattak egy horvát-osztrák politika inaugurálása dolgában, amelynek célja az, hogy Magyarországnak Horvátországtól való elszakadását proklamálják és egyidejűleg a dalmát tartománygyűlésen Dalmáciának Horvátországgal való osztrák uralom alatti egyesülését kimondják. Lueger reméli, hogy a Reichsrath többsége ezt jóvá fogja hagyni.

A P. L. cikke elmondja, hogy 1905. november 14-én a Przavni Odbor Velika Austria, az ausztriai horvát párt reichsrathi bizottsága horvát nyelven kiáltványt intézett a horvát néphez, amelyet fölhív arra, hogy törje le a magyar uralmat és csatlakozzék a Nagy-Ausztriában élő Nagy-Horvátországhoz. A bizottság ügynökei tömegesen osztották a proklamációt Horvátországban és különösen a Gross-Oesterreich c. magyarfaló lap kiadója, Schwenhagen buzgólkodott azon, hogy a Magyarország ellen törő horvátok és a hasonló célokat követő keresztény szociálisták között szövetséget létesítsen. Ez okból eljárt Lueger polgármesternél, hogy találkozást közvetítsen közte és Frank dr. között, de Lueger eleinte nagyon tartózkodó volt, mert a horvátoknak akkori akciója még Bécs ellen is irányult.

Később azután Schwenhagen ismét fölkereste a keresztény-szociálisták vezérét és kijelentette neki:

— A horvátok nem várhatnak tovább, tudniok kell, mit kaphatnak Ausztriától.

Lueger erre levelet intézett a hirhedt bécsi lap kiadója felé és közölte vele, hogy hajlandó Frankkal értekezni. A horvát pártvezér el is jött Bécsbe és itt Luegerrel valóságos hadüretvet állapított meg, amely szerint Bosznia-Hercegovina, Horvát-Szlavonországok és Dalmácia egyesítettnek és hozzájuk csatolandó volna Fiume is, a magyar-horvát tengerparttal. A tervezők azonban nem érték be ezzel az

APRÓ HIRDETESEK.

A K i n e k

ismeretség híján

názástásra, nevelőre, ügyvezetőre, könyvelőre, segédre, ispanra, gazdatisztra, kulcsárra, vinczellérre, kertészre,

kulcsárnőre, gazdasszonyra, szakácsnőre, szobaleányra, házi- vagy írodaszolgára, pénzeszedőre házmesterre, stb.-re van szüksége.

A K i

eladni kíván

butort, szongorát, bort, gyümölcsöt, gabonát,

üzletet, műhelyt, lakást stb.; vagy

A K i

bérbeadni kíván

birtokot, házat, vadászterületet,

halászatot, telket, kocsit, lovat.

A K i

mindeseket vétel vagy bérbévitel céljából keresi;

A K i

valamely állást betölteni kíván: legbiztosabban ér csélt, ha az

„ARADI KÖZLÖNY“ kis hirdetési rovatát használja.

Veszek könyveket,

egész könyvtárakat, Lexikonokat, jobb folyóiratokat és hangjegyeket legmagasabb áron. — Kerpel Izó könyv- és papírkereskedése és kölcsönkönyvtára, Aradon. 356

Szalonna,

perzselt, légen szárított, kapható Rauchbauer Nándornál, Ujszent-Annán. 1691

H á z,

melyben több lakás, nagy magtár, istálló, szin, stb van, azonnal eladó.

Cím a kiadóban. 1747

Kossuth-utca 25. számú új ház eladó. Bővebbet ugyanott. 1648

9 hetes valódi bernáthegyi

kutyák eladók. Bővebbet Posner Bódog, állatkitömőnél, Szabadságtér 1. szám. 1742

Kereskedelmi iskolai érettségít

jól végzett a magyar és német nyelvet feltétlenül jól bíró gyakorlatot keres fizetéssel. Winkler és Faragó bornagykereskedő cég Gyóron. 1744

Veszünk könyvtárakat

egyes könyveket, Lexikonokat, jogi, szépirodalmi és egyéb munkákat legmagasabb áron Ingusz I. és Fia könyvkereskedésében Arad. 361

2 jó karban levő kerti pad megvételre keresnek.

A belvárosban

keresek megvételre egy magános házat kerttel. Ügynökök kizárva. Ár és címet „Magán ház“ jelige alatt a kiadóhivatal továbbít.

Egy négy polgárit

vagy középiskolát végzett fiú tanulónak felvétetik Ingusz I. és Fia könyvkereskedésében Aradon. 361

Világos községétől

pár percnnyire, a motoros mellett hatodik éves 3 ho'das igen szép szálló, gyönyörű és állandóan lakható viláival, pincefelszereléssel, esetleg az idei szép természettel együtt, messze lakás miatt eladó. Ertekezhetni Világoson (Stiegerszöllő mellett) a tulajdonossal, Elekes Bálint kir. járásbíró. 1735

12455—1907. kh.

Hirdetmény.

A m. kir. Belügyministerium 52455—907. sz. körrendelete alapján közhírré teszem, hogy az Egyesült Államokban székelő cs. és kir. konsuli képviselőségekhez intézett kisebb összegű pénzküldemények levélbélyegekből, a nagyobb összegű pénzküldemények bankutalványokban, (magyar bankoknak ottani bankintézetekhez szóló chekekben) és pedig olyan ajánlott zárt levélben köldendő meg, melyekben a pénzküldemény rendeltetése pontosan be van írva. Arad, 1907. évi július hó 10-én.

Green, h. főkapitány.

Könyvkötészetünkben egy ügyes fiú tanulónak felvétetik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Villanyvilágítási, telefon, csengettyű, és villámhárító

berendezéseket és javításokat, lámpák és csillárok átalakítását, és villanyra szakosítottan és a legolcsóbban végzem. — Villámpák, elektro-motorokat és lustereket mintakönyv, vagy rajz szerint szállítok. Legjobb minőségű villanykörteket, Auerek és villámpaszemeket raktáron tartok.

Diamant Ferenc.

Kazinczy-u. 1. (A polgári iskolával szemben.)

12022—1907. khsz.

Hirdetmény.

Reis J. és Társa aradi cég Akác-utca 1. sz. a telkén egy szappanfőző műhely felállítására telepengedély iránt folyamodván, az 1884. évi XVII. t.-c. 27. §-a értelmében a telep helyszín tárgyalására határidőül folyó évi július hó 25-én d. u. 4 órájára kitűzetik, melyre az érdekeltek ez uton is meghivatnak azon észrevétellel, hogy a telep helyszín és tervrajza, valamint az üzem módjának leírása a kapitányi hivatal ipariügyi osztályánál folyó évi július hó 25-ig, mindenkor a hivatalos órák alatt betekintheső s a netáni észrevételek írásban ugyanitt, előszóval pedig a helyszíni tárgyalás alkalmával megtehetőek, mert amennyiben ilyenek nem említettének, s ha köztekintetek gátlólag fel nem merülendnek, a telep engedély az idézett törvény 30. §-a rendelkezéséhez képest ki fog adatni. Arad, 1907. évi július hó 4-én.

Green, h. főkapitány.

MOLL-FÉLE SEIDLITZ-POR

A MOLL A.-féle Seidlitz-porok tartós gyógyhatása legmakacsabb gyomorbajok, testi bántalmak, gyomorgörcs és gyomorhév, rögzött székrekedés, máj bántalmak, vértululás, aranyer és a legkülönbözőbb női betegségek ellen a jeles házi szer, mely évtizedek óta mindig nagyobb elterjedést szerzett. — Ára egy lepecsételt eredeti doboznak 2 korona. — Hamisítások törvényileg fenytettek.

MOLL-FÉLE SÓS-BORSZESZ

Moll-feliratu ónozattal elzárva van. A Moll-féle sóborszesz nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer, köszvény, ceuz és a meghülés egyéb következményeinél legismeretesebb nepszer. — Egy ónozott eredeti üveg ára 1 kor. 90 fill.

MOLL-féle gyermekszappan.

Legfinomabb, egészen új rendszer szerint előállított gyermek és hölgyzappan gyermekek és felnöttek okszerű bőrápolása. Egy darab ára 40 fill. 5 darab kor. 1-80 fill. Minden darab gyermekszappan a MOLL-védjeggyel van ellátva. — Főzetékhidés:

MOLL A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által.

Bécs, I., Tuchlauben 9. sz.

3971

Vidéki megrendelések naponta postautárvét mellett teljesítettek. A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjeggyel ellátott készítményeket kérni. Aradon kapható: FÖLDEN KELEMEN és HAJÓS ARPAD gyógyszerházaiban.

Csak akkor valódiak, ha mindegyik doboz Mollnak védjeggyét és aláírását tünteti fel.

csak akkor valódi ha

mindegyik üveg Moll A. védjeggyel tünteti fel és „A MOLL'S Trademark and Salt

Kirakataink szives meglekintését kérjük.

Nyári Occasió!

Julius hó folyamán augusztus hó 15-ig különböző cikkeknél jelentékeny árleszállítás.

Maradékot, ugyszintén divatját mult vagy a kirakatban sérült, de jó, használható mosó delain ruhakelmék, fehérnemük rendkívüli leszállított áron.

Rosenblüh H. és Társa.

Kirakataink szives meglekintését kérjük.